

Kolumni: Imago Designing

Posted on [3.10.2011](#) by [Johanna Lahikainen](#)

Kuljemme kohti Uutta uljasta kirjastoa (UUK). On ollut asialla oikein arkkitehteja, ja palveluja on disainattu. Mutta huomaamatta on jäänyt, että kirjastovirkailijan (nyk. työsopimussuhteisen kirjastotyöntekijän) imagossa jos missä on ns. kehittämistarpeita.

Perusteellisimmin kirjastovirkailijan imagoa on käsitellyt Erno Paasilinna satiirissaan Kirjallisuuden ongelmia (kokoelmassa Synnyinmaan muistot, 1973). Paasilinnan määritelmän mukaan kirjastonhoitaja on neiti, joka on vetänyt langan yksiöönsä, ettei eksy ulkona. Neidillä on silmät poikittain, sillä hän lukee kirjojen selkämyksiä kävellessään. Kuukautisia hänellä ei ole, eikä hän käy uimassa.

Kirjastonhoitajan ura huipentuu Paasilinnan kuvauksessa melko vaatimattomasti: ”Joskus kuuluu kolahdus ja pitkä neiti kaatuu lattialle: henki pois. Hänessä ei ole verta niin paljon että voisi kuolemansyyntä todeta.”

Paasilinnan satiirin neiti edustaa kirjastovirkailijan imagon nössöintiä laitaa. Toinen, yhtä yleinen stereotyyppi on ikääntynyt, äreä nutturapä, joka pilkuntarkoilla säännöillään pelästyttää Harald Hirmuisenkin.

Kyllä jotain tarttis tehdä. Kyllä imagomme pitäisi olla dynaamisempi ja mediaseksikkäämpi.

Ehkä voisimme kokeilla urheilun brändäävää voimaa. Perustetaan jääkiekkjoukkue Unioninkadun Oilers, rugby-seura Kaisa's Mighty Tigers, karataseura KKK (Kampuksen karateklubi), judoseura Kai-sa ippon ja aikidoseura Kaisa-ki aikikai.

Urheilu vaatii kyllä hikeä (aina), verta (toisinaan) ja kyyneleitä (joskus). Lisäksi siinä on vaarana, että käy niin kuin Suomen maajoukkueelle Daegussa.

Ehkä siis turvaudumme helpompaan ja trendikkäämpään imagonrakentamisen tapaan: muutetaan nimikkeitämme. Kun asiakas saapuu asiakasrajapinnalle, hän havaitsee, että päivystämässä istuu Personal Informer. Hyllyjen välissä kulkee kärryensä kanssa Logistic Manager, ja taaempänä on ovi, jonka takana istuu Senior Information Manager. Joskus saattaa nähdä, miten Head of Human Sources kiiruhtaa kokoukseensa.

Mielenkiintoiseksi brändin tekee vasta jokin erityinen särmä. Nimike- ja ravintoketjumme huipulla olkoon siis Capo di tutti capi (nyk. ylikirjastonhoitaja). Se tuo mukaan tuulahduksen maailman tehokkaimmasta organisaatiosta, jossa päätöksistä ei tarvitse jaanata tuntitolkulla. Herkimmillä lyövät polvet setsuuria jo siinä vaiheessa, kun he huomaavat saaneensa kirjeen hallintorakennuksesta.

Espoon Emmasta tiensä yliopistolle raivannut Elvi T. on hieno esimerkki (palkankorotuksia) vaatimattomasta puurtajasta, jollainen on varmaan myös hänen luojansa, joku Espoon Unicefin vapaaehtoisista nukentekijöistä.

Kirjoittaja

Lasse Koskela

Executive Human Knowledge Specialist

Keskustakampuksen kirjasto

Helsingin yliopiston kirjasto